

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week begint *Mijn weekblad* met een serie verhalen uit mijn jeugd in de dertiger jaren onder het motto “Verhalen uit een verdwenen tijd”.

Verhalen uit een verdwenen tijd (1)

Op stap met mijn vader

De dertiger jaren van de vorige eeuw vormden de belangrijkste jaren van mijn jeugd. Daarom hier een paar verhalen uit die tijd.

Een rijbewijs heeft mijn vader nooit gehad, maar af en toen huurde hij een auto met chauffeur en liet ons ergens naar toe brengen. Veel herinneringen heb ik niet aan deze autoritten. Ze waren wellicht nogal zeldzaam.

Ik herinner mij wel een rit naar Alkmaar, waar we voor het eerst van ons leven voor een Chinees-Indisch restaurant stonden. Wantrouwend keek mijn vader naar de aankondiging op de etalageruit: Nasi Goreng. Daar had hij nog nooit van gehoord. Nu kenden we wel die magere Chineesjes die op straten en pleinen hun producten met de kreet ‘Pinda lekka, pinda lekka’ aanprezen. Eigen restaurants moesten nog komen en Nasi Goreng stelde mijn vader voor een raadsel. Het leek hem teveel op een bekende nazi. Verontwaardigd sleept hij ons mee, weg van deze boosdoeners.

Historie in sonnetten (8)

Toen na de moord op tsaar Alexander II in 1881 een Jodin werd beschuldigd van medeplichtigheid, ontstond in Rusland een massale Jodenvervolging met een golf van bloedbaden. Vele duizenden joden zijn toen het land ontvlucht en in dat jaar werden de eerste landbouwnederzettingen in Palestina gesticht.

ALGERNON CHARLES SWINBURNE (1837 – 1909)

*Op de Jodenvervolging in Rusland
(juni 1882)*

O Zoon des Mensen, vaak zo vals aanbeden,
door 'n slachtershand van roodgelaarsde slaven
een bloedbad, door geen christen ooit betreden,
met goddeloos gebed en offergaven,
tirannen die met wijwater zich laven,
waar hun geloof aan knuppels wordt beleden,
000in naam van God wordt liefde ondergraven
en erger nog, zo vroom zijn hun gebeden. –

en dit gezicht, door kinderen lief gevonden
toen ook de heersers riepen om Uw hoofd,
kan het dit aanzien, horen hoe die honden
tekeer gaan, van hun menselijkheid beroofd?
En zeg me, heeft aan 't kruis U kunnen raden
dit donkerste uur van christelijke daden?

En nog een versje

*Op de stijgende vloed van mijn woorden
zal ik drijven tot onder de kust
waar de nimf die mijn klachten hoorde
met haar stem naar mij reikte en voor de
vergeten haven kom ik tot rust.*